Vec C-735/19

Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora

Dátum podania:

7. október 2019

Vnútroštátny súd:

Augstākā tiesa (Senāts)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. september 2019

Žalobkyňa v konaní na prvom stupni a navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku:

Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Žalovaná v konaní na prvom stupni a navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku:

Finanšu un kapitāla tirgus komisija

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Spor sa týka spôsobov stanovenia ceny akcií pri predložení ponuky na spätný nákup akcií, teda či aktíva cieľovej spoločnosti, ktoré ovplyvňujú cenu akcie, by mali zahŕňať nekontrolné (menšinové) podiely.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Vnútroštátny súd žiada na základe článku 267 ZFEÚ o výklad článku 5 smernice 2004/25/ES s cieľom určiť, či spôsoby určenia individuálnej ceny akcií uplatniteľnej pri predložení ponuky na spätný nákup, stanovené lotyšskou právnou úpravou, sú v súlade s uvedenou smernicou. Vnútroštátny súd rovnako kladie otázku týkajúcu sa možnosti, aby vnútroštátne právo stanovilo obmedzenie náhrady škody spôsobenej jednotlivcovi v dôsledku nesprávneho uplatnenia práva Únie.

Prejudiciálne otázky

1. Bráni správnemu uplatňovaniu článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že sa cena akcie pri povinnej ponuke na spätný nákup vypočíta vydelením čistých aktív cieľovej spoločnosti (vrátane nekontrolných, menšinových, podielov) počtom emitovaných akcií?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, teda v tom zmysle, že čisté aktíva cieľovej spoločnosti nezahŕňajú nekontrolné alebo menšinové podiely, možno považovať metódu stanovenia ceny akcie, na pochopenie ktorej je potrebné uplatniť jednu z metód týkajúcich sa sudcovskej tvorby práva – teleologické zúženie –, za jasne určenú v zmysle článku 5 ods. 4 druhého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie?

3. Je zlučiteľná s článkom 5 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie, teda so stanovením primeranej ceny, vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že sa z týchto troch možných variantov má vybrať najvyššia cena:

   (1) cena, za ktorú navrhovateľ alebo osoby konajúce s ním v zhode nadobudnú akcie cieľovej spoločnosti v predchádzajúcich 12 mesiacoch. V prípade nadobudnutia akcií za odlišné ceny bude cenu spätného nákupu tvoriť najvyššia z nákupných cien akcií počas 12 mesiacov pred vznikom zákonnej povinnosti predložiť ponuku na spätný nákup;

PRACOVNÝ DOKUMENT

(2) priemerná vážená cena akcie na regulovanom trhu alebo v multilaterálnom obchodnom systéme s najvyšším objemom transakcií s predmetnými akciami za posledných 12 mesiacov. Priemerná vážená cena akcie sa vypočíta na základe 12 mesiacov pred vznikom zákonnej povinnosti predložiť ponuku na spätný nákup;

(3) hodnota akcie vypočítaná vydelením čistých aktív cieľovej spoločnosti počtom emitovaných akcií. Čisté aktíva sa vypočítajú odpočítaním časti vlastných akcií a záväzkov od celkovej sumy aktív cieľovej spoločnosti. Ak má cieľová spoločnosť akcie s rôznymi nominálnymi hodnotami, na výpočet hodnoty akcie sa čisté aktíva rozdelia proporcionálne k percentuálnemu podielu každej nominálnej hodnoty akcie na základnom imaní?

4. Ak metóda výpočtu stanovená vnútroštátnym právom, pri uplatnení miery voľnej úvahy, ktorú [členským štátom] priznáva článok 5 ods. 4 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie, vedie k vyššej cene ako je cena uvedená v článku 5 ods. 4 prvom pododseku, je zlučiteľné s cieľom smernice vybrať si vždy vyššiu cenu?

5. Môže vnútroštátne právo stanoviť obmedzenie náhrady škody v prípade, keď vznikne škoda jednotlivcovi v dôsledku nesprávneho uplatnenia práva Európskej únie, ak sa toto obmedzenie vzťahuje rovnako na škody spôsobené nesprávnym uplatnením vnútroštátneho práva, ako aj na škody spôsobené nesprávnym uplatnením práva Únie?

6. Priznávajú ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie, uplatniteľné na prejednávaný prípad, práva jednotlivcom, teda je splnená príslušná požiadavka na vznik zodpovednosti štátu?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Odôvodnenie 9, článok 3 ods. 1, článok 5 ods. 1, 4, prvý a druhý pododsek, a článok 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie.

Medzinárodný štandard finančného výkazníctva 10, odsek 22 a dodatok B, odseky B94 až B96 nariadenia Komisie (EÚ) č. 1254/2012 z 11. decembra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1126/2008, ktorým sa v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 prijímajú určité medzinárodné účtovné štandardy, pokiaľ ide o medzinárodný štandard finančného výkazníctva 10, medzinárodný štandard finančného výkazníctva 11, medzinárodný štandard finančného výkazníctva 12, medzinárodný účtovný štandard 27 (2011) a medzinárodný účtovný štandard 28 (2011).

PRACOVNÝ DOKUMENT

Judikatúra Súdneho dvora

Rozsudky Súdneho dvora:

z 19. novembra 1991, Francovich a i. (C-6/90 a C-9/90, EU:C:1991:428);

z 30. septembra 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513);

z 28. júla 2016, Tomášová (C-168/15, EU:C:2016:602), body 38 a 39;

z 20. júla 2017, Marco Tronchetti Provera a i. (C-206/16, EU:C:2017:572), body 24 a 37;

zo 4. októbra 2018, Kantarev (C-571/16, EU:C:2018:807), bod 125;

zo 14. mája 2019, CCOO (C-55/18, EU:C:2019:402), bod 69;

z 29. júla 2019, Hochtief Solutions Magyarországi Fióktelepe (C-620/17, EU:C:2019:630), body 42 a 47.

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

§ 5, § 66 ods. 1 bod 1 a § 74 ods. 1 a 2 Finanšu instrumentu tirgus likums (zákon o trhu s finančnými nástrojmi).

§ 14 a 21 Konsolidēto gada pārskatu likums (zákon o ročnej konsolidovanej účtovnej závierke), ktorý v súčasnosti nie je účinný.

§ 13 Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (zákon o náhrade škody spôsobenej vnútroštátnymi orgánmi).

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

1 Žalobkyňa v konaní na prvom stupni kúpila akcie spoločnosti AS „Ventspils nafta“. Keďže získala 93,24 % akcií s hlasovacím právom v AS „Ventspils nafta“, v zmysle § 66 ods. 1 bodu 1 zákona o trhu s finančnými nástrojmi (ďalej len „FITL“) bola povinná predložiť akcionárom uvedenej spoločnosti ponuku na spätný nákup akcií. Žalobkyňa v konaní na prvom stupni zaslala Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Komisia pre finančný a kapitálový trh; ďalej len „Komisia“) prospekt ponuky na spätný nákup akcií, v ktorom sa najmä uvádzalo, že cena spätného nákupu akcií predstavuje 3,12 eura za akciu.

2 Komisia s odvolaním sa na § 74 ods. 1 bod 3 FITL a na výpočet čistých aktív stanovený v tomto ustanovení neakceptovala výpočty žalobkyne v konaní na prvom stupni, a preto rozhodnutím z 15. októbra 2015 povolila žalobkyni v konaní na prvom stupni predložiť povinnú ponuku na spätný nákup akcií za cenu 4,56 eura za akciu.

PRACOVNÝ DOKUMENT

3 V rozhodnutí sa uvádza, že podľa § 74 ods. 1 bodu 3 FITL nemôže byť cena spätného nákupu akcie pri zverejnení takejto ponuky nižšia ako hodnota akcie, ktorá sa vypočíta vydelením čistých aktív spoločnosti počtom emitovaných akcií. V zmysle § 74 ods. 2 FITL sa má výpočet vykonať na základe ročnej konsolidovanej účtovnej závierky cieľovej spoločnosti. [Podľa uvedeného rozhodnutia] výpočet ceny akcie uskutočnený žalobkyňou v konaní na prvom stupni, ktorý uvádzal podiely v dcérskych spoločnostiach cieľovej spoločnosti ako záväzky,[1] nie je správny, keďže túto účtovnú položku treba zahrnúť do vlastných zdrojov.

4 Žalobkyňa v konaní na prvom stupni podala na Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) návrh, aby sa rozhodnutie Komisie vyhlásilo za nezákonné a aby sa jej nahradila spôsobená škoda.

5 Žalobkyňa v konaní na prvom stupni uvádza, že účelom § 74 FITL je stanoviť spôsoby výpočtu ceny spätného nákupu akcie, aby boli primerané a prispôsobené situácii na trhu. Výpočet ceny akcie musí preto zohľadniť celkovú výšku skutočného majetku cieľovej spoločnosti. Menšinové podiely sa uvádzajú do časti pasív [účtovnej závierky] v rámci osobitnej položky vlastných zdrojov, pričom sa osobitne uvádza časť dcérskych spoločností, ktorá nie je priraditeľná materskej spoločnosti. Nekontrolné (menšinové) podiely nepredstavujú aktíva ani záväzky, ale samostatnú položku pasív, ktorá musí byť v súlade s Medzinárodnými štandardmi finančného výkazníctva zahrnutá, aby neuvádzala investorov do omylu o skutočných aktívach spoločnosti. Tento názor potvrdzujú poľské, estónske a litovské právne úpravy. Ak sa cena akcie vypočíta spôsobom, akým to urobila Komisia, cena sa neprimerane zvýši. Škoda, ktorá tým žalobkyni v konaní na prvom stupni vznikla, spočíva v rozdiele medzi cenou akcie stanovenou Komisiou a cenou, za ktorú by sa podľa názoru žalobkyne v konaní na prvom stupni mali akcie skutočne spätne nakúpiť.

6 Komisia vo svojich písomných vyjadreniach uviedla, že žaloba nie je dôvodná z nasledujúcich dôvodov.

7 Medzinárodný štandard finančného výkazníctva 10, ktorý je uvedený v nariadení č. 1254/2012, stanovuje zásady zostavenia ročnej konsolidovanej účtovnej závierky v prípadoch, keď spoločnosť kontroluje jednu alebo viac spoločností. Odsek 22 uvedeného štandardu len uvádza, že v konsolidovanej účtovnej závierke sa do „vlastného imania“ [alebo vlastných zdrojov] majú okrem kontrolných podielov zahrnúť aj nekontrolné podiely. Medzinárodné štandardy finančného výkazníctva nestanovujú, ako vymedziť a vypočítať sumu zodpovedajúcu

[1] V lotyštine sa pojem „saistības“ používa na označenie toho, čo sa v účtovníctve v španielčine nazýva „pasivos“; v EN zvyčajne „liabilities“; vo FR zvyčajne „passifs“. Na druhej strane lotyšský výraz „pasīvs“ zodpovedá tomu, čo sa v španielčine nazýva „pasivo“ (v rámci rozdelenia AKTÍVA/PASÍVA v súvahe). „Saistības“ sú súčasťou „pasīvs“. V španielčine sú „pasivo“ tvorené z „vlastného imania/vlastných zdrojov“ a z „pasivos“. Použitie tejto terminológie môže byť zavádzajúce, ide však o obvyklú terminológiu. Zdá sa, že aj vo FR sa hovorí o „passif“ a „passifs“.

PRACOVNÝ DOKUMENT

kontrolným podielom alebo nekontrolným podielom v rámci vlastného imania [vlastných zdrojov]. Keďže Komisia konala v súlade s lotyšskými právnymi predpismi, nie je potrebné nahradiť škodu.

8 Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) svojím rozsudkom čiastočne vyhovel žalobe, konštatoval nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a uložil Komisii povinnosť nahradiť žalobkyni v konaní na prvom stupni 50 % spôsobenej škody. Rozsudok je založený na nasledujúcich úvahách.

9 V § 74 ods. 1 bode 3 FITL, ktorý stanovuje spôsoby určenia ceny akcie, sa používajú pojmy „celková suma aktív“ a „čisté aktíva“, ktoré však nie sú definované v ustanoveniach FITL.

10 Po preskúmaní prípravných prác na § 74 ods. 1 bodu 3 FITL vznikajú pochybnosti o súlade znenia uvedeného ustanovenia s jeho cieľom. Pri uplatňovaní zmien zameraných na stanovenie ceny akcie prostredníctvom priameho použitia údajov týkajúcich sa ročnej konsolidovanej účtovnej závierky nebol predmetom diskusie vplyv tejto úpravy na § 74 ods. 1 bod 3. Nemožno tvrdiť, že zákonodarca úmyselne stanovil, že pri výpočte ceny akcie musia byť do čistých aktív zahrnuté aj nekontrolné (menšinové) podiely.

11 Vzhľadom na ustanovenia smernice 2004/25/ES treba dospieť k záveru, že členské štáty môžu povoliť príslušnému orgánu zvýšiť alebo znížiť stanovenú cenu za okolností a v súlade s kritériami, ktoré sú jasne určené. Podľa smernice 2004/25 by cena, za ktorú sa majú akcie spätne nakúpiť, mala byť za normálnych okolností určená na základe § 74 ods. 1 bodu 1 FITL. Metódy uvedené v bodoch 2 alebo 3 by sa mali použiť len v prípade výnimočných udalostí. Je potrebné poznamenať, že § 74 ods. 1 FITL nie je formulovaný v tom zmysle, že metódy uvedené v bodoch 2 a 3 sa majú použiť len v prípade výnimočných udalostí. Mohlo by sa však vychádzať z toho, že skutočnosť, že objem transakcií s akciami v Lotyšsku je veľmi nízky, a že môžu nastať situácie, v ktorých nedôjde k žiadnemu predaju akcií dotknutej spoločnosti v lehote 12 mesiacov, predstavuje výnimočnú udalosť.

12 Hoci cieľom smernice 2004/25 je ochrana záujmov menšinových akcionárov, neznamená to nevyhnutne, že cena akcií by mala byť najvyššia. Na výpočet ceny akcie je potrebné vychádzať z objektívne hodnotiacich kritérií a uvedená cena by sa nemala umelo zvyšovať.

13 Treba konštatovať, že znenie § 74 ods. 1 bodu 3 FITL je príliš vágne a nezodpovedá cieľu ustanovenia uvedeného v tomto paragrafe: predpoklad zahrnutia nekontrolných podielov do čistých aktív je v rozpore s cieľom sledovaným týmto ustanovením. Je preto potrebné vykonať teleologické zúženie a opraviť znenie ustanovenia, čím sa dospeje k záveru, že čisté aktíva neobsahujú nekontrolné (menšinové) podiely.

14 Pokiaľ ide o preskúmanie návrhu žalobkyne v konaní na prvom stupni na náhradu majetkovej ujmy, ktorá jej bola spôsobená, podľa § 13 ods. 3 zákona o náhrade

PRACOVNÝ DOKUMENT

škody spôsobenej vnútroštátnymi orgánmi sa musí konštatovať, že existujú okolnosti, ktoré odôvodňujú zníženie vypočítanej výšky škody, ale že neexistujú okolnosti, za ktorých je spravodlivé znížiť túto sumu o viac ako 50 %. Komisia je preto povinná nahradiť žalobkyni v konaní na prvom stupni 50 % sumy uvedenej škody.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

15 **Komisia** uvádza, že rozsudok nie je dôvodný a napáda ho v celom jeho rozsahu. Podľa jej názoru neexistencia diskusie v Saeime (parlament) sama osebe neumožňuje vyvodiť závery o rozsahu obsahu ustanovenia, najmä o tom, či je v rozpore so znením § 74 FITL. Domnieva sa, že v prejednávanej veci nie je možné konštatovať, že je opodstatnené uskutočniť sudcovskú tvorbu práva, a to teleologickým zúžením § 74 ods. 1 bodu 3 a ods. 2, keďže obsah tohto konkrétneho odseku je možné objasniť z výkladu tohto ustanovenia spôsobom, ktorý umožňuje, aby ustanovenia boli vo vzájomnom súlade a aby zodpovedali vôli zákonodarcu.

16 Komisia rovnako uvádza, že Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) podal výklad § 74 ods. 1 bodu 3 FITL spôsobom, ktorý je v rozpore s cieľom smernice 2004/25. Hlavným cieľom tejto smernice je ochrana záujmov menšinových akcionárov v procese stanovenia individuálnej ceny akcií pri ich spätnom nákupe a v súlade s cieľom sledovaným v uvedenej smernici § 74 ods. 1 bod 3 FITL požaduje, aby sa individuálna cena akcií pri ich spätnom nákupe vypočítala tak, aby menšinové podiely boli súčasťou čistých aktív. V prejednávanej veci bol § 74 ods. 1 bod 3 FITL v dôsledku teleologického zúženia vyložený v rozpore s cieľom smernice 2004/25.

17 Komisia odmieta kritiku, ktorá voči nej smeruje, že „umelo zvýšila“ individuálnu cenu akcií pri ich spätnom nákupe, keďže v rozsahu, v akom Komisia zahrnutím aj menšinových podielov AS „Ventspils nafta“ v dcérskych spoločnostiach do výpočtu ceny akcie dosiahla cieľ smernice 2004/25 a vypočítala cenu akcie s ohľadom na „objektívne kritéria hodnotenia spravidla používané pri finančných analýzach“ (článok 5 odsek 4 druhý pododsek, *in fine*, smernice). Vyváženie záujmov, ktoré navrhuje Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko), nie je v každom prípade platné, najmä ak dcérske spoločnosti cieľovej spoločnosti fungujú so stratou, bez získania výhod. Cena akcie vypočítaná Komisiou je objektívna, primeraná a platná vo všetkých prípadoch.

18 **Žalobkyňa v konaní na prvom stupni** napáda tú časť rozsudku, ktorá zamieta jej návrh na náhradu spôsobenej škody. Žalobkyňa v konaní na prvom stupni uvádza, že z § 13 ods. 3 bodu 3 zákona o náhrade škody spôsobenej vnútroštátnymi orgánmi vyplýva, že možno priznať náhradu škody v celej výške, a že zníženie náhrady škody je len právomocou súdu, nie povinnosťou. Tvrdí, že ak sa pripustí, že v prípade vzniku škody v takej vysokej výške v situáciách, kedy nenastanú žiadne osobitné objektívne okolnosti, súdy automaticky znížia výšku náhrady na

PRACOVNÝ DOKUMENT

50 % sumy spôsobenej škody, môže to viesť k tomu, že vnútroštátne regulačné orgány sa nebudú dostatočne vážne zaoberať otázkami týkajúcimi sa výkladu právnych predpisov, ktoré nemajú jednoznačnú odpoveď.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

19 V prejednávanej veci je potrebné určiť, či Komisia správne uplatnila § 74 ods. 1 bod 3 FITL, keď pri výpočte ceny akcie zahrnula nekontrolné (menšinové) podiely do čistých aktív. Otázka sa preto týka výkladu ustanovení smernice 2004/25, o ktorých má Senāts (Najvyšší súd) pochybnosti z nasledujúcich dôvodov.

20 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie pri uplatňovaní vnútroštátneho práva musia vnútroštátne súdy, ktoré majú podať jeho výklad, zohľadniť všetky predpisy a uplatniť výkladové metódy, ktoré toto právo uznáva, aby bolo v čo najväčšej možnej miere vykladané v zmysle znenia, ako aj účelu predmetnej smernice, aby sa dosiahol výsledok stanovený touto smernicou a v súlade s článkom 288 tretím odsekom Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pozri napríklad rozsudok CCOO, C-55/18, bod 69 a citovanú judikatúru). V dôsledku toho je na účely správneho výkladu § 74 ods. 1 bodu 3 FITL potrebné objasniť, či by sa metóda výpočtu ceny akcie, ktorú uvedené ustanovenie stanovuje, mala považovať za metódu stanovenia primeraných cien v zmysle smernice 2004/25.

21 Ako vyplýva z odôvodnenia 9 smernice 2004/25, jej cieľom je ochrana záujmov majiteľov cenných papierov spoločností s menšinovým podielom v prípade prevzatia kontroly nad ich spoločnosťami (rozsudok Marco Tronchetti Provera a i., C-206/16, bod 24). Hoci zahrnutie menšinových (nekontrolných) podielov do čistých aktív sa nepochybne uskutočňuje v záujme menšinových akcionárov, je sporné, či stanovenie takej vysokej ceny skutočne predstavuje „primeranú cenu“ v zmysle smernice 2004/25, a teda zlučiteľnú s cieľom uvedenej smernice.

22 Súdny dvor Európskej únie uviedol, že článok 5 ods. 4 druhý pododsek smernice 2004/25 zveruje členským štátom diskrečnú právomoc na definovanie okolností, za ktorých ich orgány dohľadu môžu upraviť primeranú cenu, avšak za podmienky, že tieto okolnosti sú jasne určené (rozsudok Marco Tronchetti Provera a i., bod 37).

23 Je preto potrebné objasniť, či metóda výpočtu čistých aktív opísaná v § 74 ods. 1 bode 3 FITL je stanovená jasne, keďže pojmy celková suma aktív a čisté aktíva použité v predmetnom bode nie sú vymedzené v uvedenom bode ani v iných ustanoveniach FITL.

24 Komisia nadviazala pojem „čisté aktíva“ na ročnú konsolidovanú účtovnú závierku, teda odvolala sa na nariadenie Komisie č. 1254/2012.

PRACOVNÝ DOKUMENT

25 Na druhej strane Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) pri skúmaní prípravných prác na predmetnom ustanovení dospel k záveru, že pôvodne neboli nekontrolné (menšinové) podiely zahrnuté do položky vlastných zdrojov v ročnej konsolidovanej účtovnej závierke, a že nemožno tvrdiť, že zákonodarca by napriek tomu, že zmenil znenie ustanovenia, analyzoval, aký by bol následok uplatnenia ustanovenia v prípadoch, v ktorých sa použijú údaje z ročnej konsolidovanej účtovnej závierky, a úmyselne stanovil, že pri výpočte ceny akcie sa do čistých aktív zahrnú aj nekontrolné (menšinové) podiely. Dospel k záveru, že uvedené skutočnosti umožňujú spochybniť súlad znenia ustanovenia s jeho cieľom, a že preto si definícia pojmu „čisté aktíva“ vyžaduje uskutočniť sudcovskú tvorbu práva prostredníctvom teleologického zúženia. To znamená, že v prípade teleologického zúženia ten, kto uplatňuje ustanovenie, obmedzuje rozsah jeho pôsobnosti (dokonca v najväčšej možnej miere) bez zohľadnenia doslovného významu výrazov použitých v ustanovení, a vytvorí tak obmedzujúce ustanovenie. V prejednávanej veci Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) konštatoval, že nie je potrebné zohľadniť nekontrolné (menšinové) podiely, a že k takému záveru možno dospieť prostredníctvom teleologického zúženia.

26 Nutnosť uskutočniť sudcovskú tvorbu práva a použiť teleologické zúženie na objasnenie skutočného obsahu ustanovenia predpokladá, že na správny výklad ustanovenia je potrebné vykonať komplexné právne posúdenia, ktoré si vyžadujú dôkladné právne znalosti. Za týchto okolností má Senāts (Najvyšší súd) pochybnosti o tom, či § 74 ods. 1 bod 3 a ods. 2 FITL, ktoré stanovujú, že čisté aktíva sa vypočítajú odpočítaním vlastných akcií a záväzkov z celkovej sumy aktív cieľovej spoločnosti bez toho, aby bolo jasne uvedené, či sa pri výpočte ceny akcie majú zahrnúť do čistých aktív aj nekontrolné (menšinové) podiely, je v rozpore s článkom 5 ods. 4 druhým pododsekom smernice 2004/25, ktorý umožňuje upraviť cenu za jasne určených okolností.

27 Treba poznamenať, že podľa článku 5 ods. 4 druhého pododseku smernice 2004/25, „ak sú dodržané všeobecné zásady uvedené v článku 3 ods. 1, členské štáty môžu… zostaviť zoznam okolností, za ktorých môže byť upravená najvyššia cena smerom nahor alebo nadol… ak trhové ceny všeobecne alebo určité trhové ceny boli ovplyvnené výnimočnými udalosťami“.

28 V rozsudku Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) sa uvádza, že na základe smernice 2004/25 treba konštatovať, že § 74 ods. 1 bod 1 FITL je hlavnou metódou na určenie ceny akcie a že metódy opísané v § 74 ods. 1 bodoch 2 a 3 FITL sa majú použiť len vtedy, keď sa zistí existencia výnimočných udalostí. Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) pri skúmaní § 74 ods. 1 FITL dospel k záveru, že tento odsek nie je formulovaný tak, že z neho možno vyvodiť, že metódy stanovené v odsekoch 2 a 3 sa majú použiť len pri výnimočných udalostiach; na druhej strane uvádza, že lotyšský kapitálový trh je veľmi malý, a že tento nízky objem transakcií možno považovať za výnimočnú udalosť.

PRACOVNÝ DOKUMENT

29 Senāts (Najvyšší súd) má pochybnosti o tom, či metóda výpočtu akcie stanovená v § 74 ods. 1 bode 3 FITL sa vzťahuje len na prípady, v ktorých sa zistí existencia „výnimočných udalostí“ v zmysle článku 5 ods. 4 druhého pododseku smernice 2004/25. Rovnako má Senāts (Najvyšší súd) pochybnosti o tom, či nízky objem transakcií na lotyšskom kapitálovom trhu je jednou z výnimočných udalostí uvedených v smernici 2004/25.

30 Senāts (Najvyšší súd) má pochybnosti o tom, či § 13 ods. 3 bod 3 zákona o náhrade škody spôsobenej vnútroštátnymi orgánmi (v zmysle ktorého, ak výška škody presahuje 1 422 872 eur, zodpovedajúca náhrada môže byť nižšia ako 50 % uvedenej sumy) je zlučiteľný s predpismi a základnými zásadami práva Európskej únie, ako aj s rozsudkami Súdneho dvora Európskej únie týkajúcimi sa zodpovednosti členských štátov (pozri napríklad rozsudky Francovich a i., C-6/90 a C-9/20, a Köbler, C-224/01). Hoci zníženie stanovené v tomto ustanovení sa vzťahuje tak na škody súvisiace s právom Európskej únie, ako aj s vnútroštátnym právom (pozri napríklad rozsudok Tomášová, C-168/15, body 38 a 39), skutočnosť, že náhradu škody možno vzhľadom na jej možný dopad na štátny rozpočet znížiť o 50 %, vyvoláva pochybnosti o dodržaní zásady efektivity v prejednávanej veci (pozri napríklad rozsudok Kantarev, C-571/16, bod 125), najmä preto, že pri výpočte zníženia výšky náhrady škody nie je stanovený žiaden limit v prípade, že výška škody presiahne 1 422 872 eur [pokiaľ ide o zníženie náhrady škody je potrebné tiež uviesť rozsudok Hochtief Solutions Magyországi Fióktelepe, C-620/17, v ktorom sa uviedlo, že nie je možné získať náhradu škody, ak náklady, ktoré účastníkovi konania vznikli rozhodnutím, sú vo všeobecnosti vylúčené zo škody (pozri bod 47 uvedeného rozsudku)].

31 S ohľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci má Senāts (Najvyšší súd) tiež pochybnosti o tom, či boli splnené všetky podmienky stanovené judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie na vznik zodpovednosti štátu (pozri napríklad rozsudok Hochtief Solutions Magyországi Fióktelepe, C-620/17, bod 35). Inými slovami, má pochybnosť, či relevantné ustanovenia smernice 2004/25 priznávajú v prejednávanej veci práva jednotlivcom. Rovnako má pochybnosti o tom, či neexistencia konštatovania, že došlo k hrubej nedbanlivosti alebo k úmyselnému konaniu zo strany Komisie, predstavuje v tomto prípade relevantnú okolnosť, ktorá v každom prípade vylučuje zodpovednosť štátu (pozri bod 42 uvedeného rozsudku).

32 Stručne povedané, Senāts (Najvyšší súd) kladie otázku týkajúcu sa výkladu článku 5 ods. 4 smernice 2004/25 (vo vzťahu k všeobecným zásadám uvedeným v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice), ako aj obmedzenia povinnosti nahradiť škodu a obmedzenia stanovenej škody.

PRACOVNÝ DOKUMENT